«التحریر» از درون

پنجشنبه ۱۰ فوریه و جمعه ۱۱ فوریه...

پایان سال‌های فساد-۱

نویسنده: سعد القرش. ترجمه: مریم حیدری

● همه می‌خواستند تنها یک کلمه بشنوند: «صدایتان را شنیدم.» بالاخره رییس‌جمهوری به یاد آورد که در مصر، انقلابی صورت گرفته و بسیاری، شهید شده‌اند، آن هم نه در جنگ با اسراییل یا در برابر هجوم بیگانه، بلکه برای پاک‌سازی کشور از اشغال ممالیک‌صفتی که از مصر، یک شرکت سرمایه‌گذاری ساخته بود.من و عبدالرزاق عید در سکوت از پل «قصر النیل» گذشتیم. شاید عبدالرزاق صحبت کرد که سبکم کند، اما میلی به صحبت‌کردن نداشتم. فکری بودم و نه چندان خوش‌بین به فردا. خودم را توی ماشین عبدالرزاق انداختم. ایمن بکر تماس گرفت و شروع به صحبت کرد. من نه جوابی دادم و نه توضیحی. بعد گفتم: «خواهش می‌کنم الان ولم کن. فردا صحبت می‌کنیم.» دم در خانه، صدای ترانه و موسیقی هندی شنیدم. فکر کردم بچه‌ها، تلویزیون را روشن گذاشته و نزدیک صبح، وقتی دیده‌اند دیر کرده‌ام، خوابیده‌اند، اما ملک (هشت ساله) به طرفم آمد و در آغوشم گرفت و خبری گفت که برایش خوشحال‌کننده بود. بقیه خواب بودند. ملک برای تعارف و خوشایندم نگفت که منتظرم مانده. گفت: «بابا، از فیلم‌های هندی خوشم آمده.» از او اجازه خواستم و تلویزیون را خاموش کردم. به دخترم نگفتم که فریب‌کاری‌های مبارک و تبانی‌های اطرافیانش برای دروغ و گمراه‌کردنش، باعث شده که خودمان وارد ملودرامی شویم که کم از فیلم‌های هندی ندارد.صبح روزهای انقلاب، همیشه خوش‌بین بودم.

هیچ‌وقت جز صبح ۲۸ ژانویه (جمعه خشم) و ۱۱ فوریه (جمعه مواجهه یا پایان یا مبارزه)، دلشوره نداشتم. این دو روز، کمان یک حادثه بزرگ را تشکیل می‌دهند. در «جمعه خشم»، مواجهه با طرف معلوم یعنی پلیس بود. پلیس هم آن روز، انتظار شکست سریع نداشت. امروز هم، ابری است. نمی‌دانیم طرف مقابل کیست و نوع اسلحه‌اش چیست و تله‌هایش را نمی‌شناسیم. این آخرین فرصت او است. دیگر فرصت‌های دیگری ندارد که بخواهد در دشمنی، عاقل باشد. مثل یک انتحاری برای بقا خواهد جنگید. می‌داند که مصر و در قلب آن، پایتخت جدیدش، میدان التحریر و امتداد آن تا تلویزیون و قصر جمهوری، جای ما و او، با هم نیست و بقای او، یعنی پایان یافتن انقلاب. تقاضای فرزندانم را برای بردن‌شان به میدان، رد کردم. دیروز، این قول را به آنها داده بودم. نگفتم که امروز ممکن است هر اتفاقی بیفتد و هیچ پیشگویی نمی‌تواند بگوید پایان، چه خواهد بود. در ضمن، من مستقیم به میدان التحریر نمی‌روم. خداحافظی کردم و رفتم. خودم هم نمی‌دانستم کجا. از رادیوی یک مغازه، بیانیه دوم ارتش را شنیدم که داشت می‌گفت به محض خروج از شرایط کنونی، وضعیت اضطراری پایان می‌یابد و نیروهای مسلح، به خواسته‌های مشروع مردم، گردن می‌نهند. فکر کردم به قصر عابدین یا به ساختمان تلویزیون یا قصر جمهوری بروم. بعد درحالی‌که به پیامکی که می‌گفت به میدان رامسس و روبه‌روی مسجد الفتح بروم، فکر می‌کردم، نظرم را قطعی کردم. به خیابان رامسس رفتیم که از آنجا برویم میدان التحریر. از منطقه توفیقیه که گذشتیم، تعداد زیادی به ما پیوستند. از روبه‌روی دادسرای عالی و انجمن وکلا رد شدیم. خیابان‌ها از «بلطجی»ها خالی بود. شاید بعضی‌هاشان از گناه، پاک شده و آمده بودند با ما شعار دهند. به میدان عبدالمنعم ریاض رسیدیم. توی راهپیمایی، دو میکروفن بود. هرکس هم مالک میکروفن می‌شد، خودش اشاره‌ها و جهت‌ها را معین می‌کرد. صدای خسته من، ضعیف‌تر از آن بود که به خیلی‌ها برسد، ولی بعضی‌ها پیشنهاد من را برای رفتن به سمت تلویزیون پذیرفتند. در میدان التحریر هم به اندازه کافی، تظاهرکننده وجود داشت. برای میان‌بر زدن، از خیابانی تنگ رد شدیم و از مانعی که ارتش، درست کرده بود، گذشتیم. بعد از مانعی دیگر که عبور از آن ناممکن بود هم گذشتیم.

میان ما و ساختمان تلویزیون، چند متر و دو دیوار بلند سیم خاردار بود. یکی فریاد می‌کشید: «وائل بیا پایین... بیا پایین.» وائل غنیم در بالکن ساختمانی رو به تلویزیون بود و دورتادورش، عکاسان و دوربین تلویزیون. از آنجا سرکشید و به نشانه پیروزی، دستش را بالا برد. به خیابان کورنیش نیل برگشتیم. سرم را که بالا بردم، جوانی شبیه وائل غنیم را در بالکن همان طبقه دیدم. باز دورتادورش، عکاسان و دوربین تلویزیون بود، ولی ما دیگر به او کاری نداشتیم. کسی هم صدایش نمی‌کرد. به دلیل رسیدن به ساختمان تلویزیون، خوشحال بودیم. مردان از درختان کورنیش بالا رفتند و برخی به بالکن‌ها رسیدند.

دیگر نیازی به میکروفن هم نبود. همه فریاد می‌کشیدیم: «العصیان المدنی التام. حتی یرحل النظام.» آنچه اندکی قبل می‌دیدم، حالا برایم قطعی شد. مردم، دیگر خواستار سقوط نظام نبودند، که برایشان سقوط کرده بود و دیگر نیازی به سقوط دوباره‌اش نمی‌دیدند؛ حالا شعار تبدیل شده بود به: «الشعب... یرید... محاکمه الرییس.»

عکس: GettyImages

گامی برای صلح در سوریه

ارایه طرح شش ماده‌ای «اخضر ابراهیمی» در شورای امنیت

تاکنون برای حل بحران سوریه که به نظر می‌رسد هر روز پیچیده‌تر می‌شود، طرح و برنامه‌های زیادی ارایه شده و هیچ‌یک راه به جایی نبرده است. برخی معتقدند دلیل این است که در طرح‌های دولت از حضور مخالفان اثری نیست و در طرح‌های مخالفان نیز، بشار اسد جایی ندارد. حالا اخضر ابراهیمی، فرستاده سازمان ملل و اتحادیه عرب به سوریه طرح شش ماده‌ای ارایه کرده که وجه تمایز آن این است که در آن لازم نیست اسد از قدرت کنار گذاشته شود. او در نشستی با اعضای شورای امنیت که ۲۹ ژانویه بدون حضور رسانه‌ها برگزار شد، طرح خود را ارایه داد. شورای امنیت در چند روز آینده به بررسی آن می‌پردازد. به گزارش ایسنا به نقل از الحیاه، ابراهیمی در طرح خودش حضور اسد در قدرت را بدون ایفای نقش در روند انتقالی سوریه پذیرفته است. از دیگر بندهای این طرح این است که مذاکرات میان هیات‌های مخالفان و دولت در خارج از خاک سوریه ادامه داشته باشد. نقدهای زیادی به طرح ابراهیمی وارد شده است. برخی مقامات غربی و رهبران مخالف می‌گویند ارایه طرح ابراهیمی به شورای امنیت کافی نیست، همچنین باقی ماندن بشار اسد در قدرت، حتی اگر دولت انتقالی تشکیل شود، روند انتقالی را به شکست می‌کشاند. ولی ابراهیمی تاکید دارد باید در حل و فصل بحران سوریه حاکمیت و تمامیت ارضی سوریه به طور کامل حفظ شود. ابراهیمی می‌گوید عامل اساسی و محوری در روند سیاسی سوریه تشکیل دولت انتقالی، با اختیارات کامل و اجرایی است و تا پیش از نشست طرفین درگیر سوری برای بررسی این مساله باید جزییات آن مشخص شود. مذاکراتی که باید بین هیاتی کامل و قدرتمند به نمایندگی از مخالفان و تیمی مدنی - نظامی به نمایندگی از دولت سوریه برگزار شود که توانایی رسیدن به توافق در مدت زمان مشخص شده را داشته باشد. به گفته ابراهیمی تنها در این صورت می‌توان روند ایجاد دموکراسی را آغاز کرد که شامل برگزاری انتخابات و بازنگری در قانون اساسی و برگزاری همه‌پرسی است. ابراهیمی در شورای امنیت اعلام کرد: «با توجه به اطلاعاتی که از دمشق و سایر بخش‌های سوریه به دست آوردم تضمین توافق بر سر انتقال سوریه از نظام ریاست جمهوری به نظام پارلمانی دشوار نیست». از سوی دیگر دیروز کنفرانسی در مونیخ با حضور معاذ الخطیب رییس ائتلاف ملی سوریه و اخضر ابراهیمی برگزار شد. در این کنفرانس «معاذالخطیب» اعلام کرد در صورت شکست تلاش‌ها برای سرنگونی دولت اسد از کشورهای خارجی خواهیم خواست که مواضع دولت او را بمباران کنند. الخطیب مدعی شد مخالفان نمی‌خواهند کشور را نابود کنند اما تا زمان سرنگونی دولت سلاح خود را کنار نخواهند گذاشت.

وی در عین حال گفت حاضر است با نمایندگان دولت روسیه به شرطی که اختیارات کامل داشته باشند برای انتقال مسالمت‌آمیز قدرت گفت‌وگو کند. پیشتر معاذالخطیب اعلام کرده بود به شرط آزادی ۱۶۰ هزار تن از زندانیان سوری به ویژه زنان این کشور و تمدید گذرنامه‌های مردم سوریه به مدت دو سال، حاضر به مذاکره با دولت است. لوران فابیوس، وزیر خارجه فرانسه ضمن حمایت پیشنهاد مذاکره با دولت سوریه مدعی شده بود که بشار اسد در آینده سوریه جایی ندارد. اخضرابراهیمی، در کنفرانس مونیخ نسبت به دستیابی به راهکاری فوری برای بحران سوریه ابراز ناامیدی کرد و گفت خیال دارد با جو بایدن، معاون رییس‌جمهوری آمریکا و سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه و معاذالخطیب رهبر مخالفان، نشست چهارجانبه‌ای برگزار کند. هر چند سازمان ملل و مقامات روسی چنین نشستی را بی‌اهمیت خواندند و نسبت به تشکیل آن ابهام وجود دارد، ولی در صورت برگزاری برای اولین بار آمریکا و روسیه که مواضع متفاوتی درباره امکان مشارکت بشاراسد در دولت انتقالی سوریه دارند با مخالفان سوریه نشست مشترکی برگزار خواهند کرد. ابراهیمی افزود: «حجم مشکلات سوریه که هر روز تکه‌تکه می‌شود بسیار زیاد است بدون اینکه بتوانیم راهکاری برای حل و فصل بحران این کشور پیدا کنیم.» او بار دیگر تاکید کرد که حل و فصل بحران سوریه باید از طریق شورای امنیت صورت بگیرد. همچنین خواستار تشکیل دولت انتقالی با اختیارات کامل در سوریه شد. از سوی دیگر ویکتوریا نولاند، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا نیز روز جمعه در مصاحبه‌ای مطبوعاتی اعلام کرد که کشورش به شدت نسبت به سطح اقدامات امنیتی برای تامین امنیت سلاح‌های شیمیایی در سوریه نگران است. او در ادامه گفت: ما از معاذالخطیب به شدت حمایت می‌کنیم و بایدن نیز باید به دیدگاه‌های او درباره روند انتقال سیاسی گوش دهد اما نمی‌خواهم تا پیش از برگزاری این نشست درباره آن اظهار عقیده کنم. اشاره او به نشست چهارجانبه پیشنهادی اخضرابراهیمی است. گنادی گاتیلوف، معاون وزیر امور خارجه روسیه نیز در این‌باره گفت به عقیده ما گسترش دایره شرکت‌کنندگان در این کنفرانس با دعوت از سایر کشورها مهم است، کشورهایی مانند ایران و عربستان با توجه به اینکه نقشی مهم در روند حل و فصل بحران سوریه دارند، می‌توانند در این نشست حضور مفید داشته باشند.

دوره جدید درمان رییس‌جمهوری

هوگو چاوز، رییس‌جمهوری ونزوئلا مرحله مراقبت‌های بعد از عمل خود را به پایان رسانده و وارد «مرحله جدیدی از درمان» شده است.«نیکولاس مادورو»، معاون رییس‌جمهوری ونزوئلا گفت: خوشبختانه دوره مراقبت‌های بعد از عمل رییس‌جمهوری ونزوئلا تمام شده و او وارد مرحله جدیدی از درمانش شده است.(نووستی)

وعده اجابت خواسته مخالفان

نوری مالکی، نخست‌وزیر عراق با اشاره به تشکیل کمیته‌ای از سوی کابینه برای دریافت درخواست‌های مردم از طریق نمایندگان‌شان گفت: دولتی که خواسته‌های تظاهرکنندگان را برای تحقق اصلاحات اجابت می‌کند، درخواست‌ها برای محقق کردن برنامه‌های خارجی را اجابت نخواهد کرد. (ایسنا)

ضرورت ادامه حملات پهپادها

لئون پانه‌تا، وزیر دفاع آمریکا می‌گوید که مجبور است به حملات هواپیماهای بدون سرنشین علیه شبه نظامیان القاعده ادامه دهد تا از یک حمله تروریستی دیگر به آمریکا جلوگیری کند. کشتار شبه نظامیان القاعده در پاکستان، یمن و سومالی پهپاد، انتقادهای بسیاری به همراه داشته است.(خبرگزاری فرانسه)

تنها بزدلان مردم را انکار می‌کنند

بوریس جانسون . شهردار لندن

مردم! گزینه‌ها روشن‌اند اما من گمان می‌کنم به هر حال کسانی باید باشند که با سیاست احساساتی و بدبینانه ادمیلیبند، رهبر حزب کارگر، موافقند.

باید دست‌کم چند خواننده باشند که فکر می‌کنند اتحادیه اروپا از هر نظر شگفت‌انگیز است. شاید شما یکی از آنان باشید؟ شاید فکر کنید که تلاش برای رسیدن به توافقی دیگر عوامانه است. شما ممکن است یکی از آن افرادی باشید که فکر می‌کنند کمیسیون اتحادیه اروپا در تنظیم همه‌چیز - از ساعات کاری دکترهای تازه‌کار گرفته تا حداکثر بوی مجاز توده‌های کود تا رنگ دقیق سوسیس‌های دانمارکی- حق کامل دارد و اینکه هیچ‌یک از این مقررات به‌گونه‌ای نیست که در آینده ناگوار یا پرهزینه باشد. شما ممکن است فریفته شده باشید تا باور کنید که عملکرد اقتصاد اروپا دلیلی برای شادی و یورو شاهکاری از برنامه‌ریزی اقتصادی است.

آیا شما چنین کسی هستید؟ آیا فکر می‌کنید که ما اکنون برای اصلاح مدل اقتصادی اتحادیه اروپا هیچ کاری نمی‌توانیم انجام دهیم؟ آیا فکر می‌کنید که مذاکره برای توافقی بهتر و کاهش برخی هزینه‌های اسراف‌کارانه که به نفع بریتانیا و اروپا باشد ناممکن است؟ آیا شما چنان از بریتانیا و از قدرت موثر آن ناامید شده‌اید که فکر نمی‌کنید ما در بریتانیا می‌توانیم چنین مذاکراتی را رهبری کنیم؟ من نمی‌توانم باور کنم که شما این‌گونه باشید. اما اگر هستید، پس قطعا می‌خواهید در انتخابات آینده به حزب کارگر رای دهید.

اگر می‌خواهید اتحادیه اروپا را درست همان‌طور که هست حفظ کنید، اگر نمی‌خواهید برای بهبود مناسبات بریتانیا با اتحادیه اروپا کاری کنید، اگر از مذاکرات هراس دارید و اگر از رای مردم وحشت‌زده‌اید، به حزب کارگر رای بدهید.

من از اعلام اد میلیبند مبنی بر مخالفت با برگزاری رفراندوم درباره خروج از اتحادیه اروپا متعجب شدم. او خود را به‌گوشه زمین رانده است. موضع او اولا به گونه‌ای وقیحانه و غیرمعقول غیردموکراتیک است. بسیاری از کشورها به‌جز بریتانیا رفراندوم‌هایی را برگزار کرده‌اند. فرانسوی‌ها، هلندی‌ها، دانمارکی‌ها و ایرلندی‌ها همه ظاهرا آن‌قدر رشدیافته و آگاه بوده‌اند که اجازه رای دادن درباره پیمان اروپایی را داشته باشند. اما ما از سال ۱۹۷۵ اجازه بله یا خیر گفتن به اتحادیه اروپا را نداشته‌ایم.

اکنون زمان خوبی است چراکه کاملا آشکار است که اتحادیه اروپا در حال تبدیل به چیزی بسیار متفاوت از آنی است که ما به آن پیوسته بودیم. سازمان‌هایی مانند کمیسیون، شورا، پارلمان و... که ما برای آنها هزینه می‌کنیم برای پشتیبانی از ایجاد دولتی فدرال مورد استفاده قرار می‌گیرند، اتحادیه‌ای مالی که برای حفظ ارز واحد ضروری پنداشته می‌شود. این مساله در سال ۱۹۷۵ مطرح نبود. کاملا صحیح است که ما باید مذاکرات تازه را داشته باشیم و بعد نتیجه را در اختیار مردم قرار دهیم و ضعف موضع اد میلیبند این است که حزب اصطلاحا مردمی او هرکاری برای بیرون نگاه داشتن مردم از این بحث خواهد کرد.

به اقتصاد جهان نگاه کنید. آمریکا در آستانه احیای اقتصادی است، چین با نرخ هشت‌درصد در حال رشد است. یک ناحیه بزرگ از رشد پایین و یک منطقه تیرگی و افسردگی وجود دارد و آن قاره قدیمی و پیر اروپاست. مشکل تنها بستر ستمگرانه و ترسناک یورو نیست.

چنان‌که «دیوید کامرون» به درستی خطاب به «آنگلا مرکل» گفته مشکل کل شکل اقتصاد اروپاست، ناحیه‌ای که هفت‌درصد رشد جمعیت جهان و ۲۰درصد تولید ناخالص دنیا را داراست و باید ۵۰درصد هزینه‌های اجتماعی جهان را افزایش دهد. قطعا برای اصلاح اتحادیه اروپا و کمک به رقابتی‌تر شدن آن باید مجالی وجود داشته باشد. بسیاری از هزینه‌ها در سطح بروکسل تدبیر می‌شوند و وقتی بریتانیا برای اصلاح فراخوان دهد، حمایت آلمان، کشورهای اسکاندیناوی و هلند با ما خواهد بود.

این بزدلی محض میلیبند است که از دادن حق انتخاب به بریتانیایی‌ها برای بهبود امور و برای رسیدن به توافقی بهتر برای بریتانیا و اتحادیه اروپا امتناع می‌کند. او وانمود می‌کند که از احتمال خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا ناآرام است و اینکه مردم - دوباره مردم! - در صورت پاسخ «نه» به هر معاهده جدیدی بسیار غیرمسوولانه برخورد کرده‌اند. من فکر می‌کنم که بیشتر مردم می‌خواهند در بازاری واحد بمانند و این محتمل‌ترین نتیجه است. اما همچنین روشن است که جهان به‌گونه غیرقابل تصوری در ۴۰سال گذشته تغییر کرده و سرنوشت بریتانیا ایجاد پیوند با بازارهای نوظهور در کنار اتحادیه اروپا و ایالات متحده است.

ما از تجارت آزاد در جهت منافع اتحادیه اروپا و خودمان حفاظت کرده‌ایم و من مطمئن نیستم که خروج ما دقیقا آن فاجعه‌ای باشد که برخی ادعا می‌کنند. میلیبند با یک رفراندوم مخالفت کرده نه از این رو که نگران پادشاهی متحده یا اتحادیه اروپاست، بلکه به این دلیل که می‌خواهد از شکافی که در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ حزب کارگر را غرق کرد، دوری کند. این کار عملی نخواهد بود. او یا چرخشی خوارکننده خواهد داشت یا با تعهدی مخرب برای نادیده انگاشتن مردم بریتانیا وارد انتخابات خواهد شد. بریتانیا و اروپا سزاوار بهتر از این هستند.

منبع: تلگراف

افشای هویت عامل حمله به سفارتخانه آمریکا در آنکارا

هویت عامل حمله روز جمعه به سفارتخانه آمریکا در آنکارا افشا شد. رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه به شبکه تلویزیونی «خبر ترک» گفته است بمب‌گذار انتحاری مقابل سفارت آمریکا در آنکارا فردی به نام «اجویت سانلی» ۴۰ساله، عضو یک گروه چپ افراطی ضدآمریکایی موسوم به «جبهه آزادی انقلابی خلق» و از زندانیان سیاسی پیشین ترکیه است.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، به نقل از یک مقام ترکیه، این گروه از اواخر دهه ۱۹۷۰ در شمار زیادی از حملات مسلحانه، از جمله بمب‌گذاری انتحاری و ترور شخصیت‌ها دست داشته است.

بنابراین گزارش فرد سوءقصدکننده انتحاری پیش‌تر به مدت چهار سال به جرم تروریسم در زندان بوده است.

او پس از آنکه دست به اعتصاب غذا می‌زند و در پی آن دچار بیماری مغزی می‌شود، از زندان آزاد می‌گردد. مقام‌های ترکیه درباره پیشینه سوءقصدکننده گفته‌اند که اجویت سانلی در سال ۱۹۹۷ پس از حمله مسلحانه به یک تاسیسات نظامی در استانبول، به دلیل عضویت در سازمان ممنوعه چپ افراطی موسوم به «جبهه آزادی انقلابی خلق» دستگیر شده بود. روزنامه‌های ترکی «ملیت» و «وطن» روز شنبه نوشتند، اجویت سانلی در یک اعتصاب غذای گسترده زندانیان سیاسی در سال ۲۰۰۰ شرکت داشته است. این اعتصاب غذا که طی آن ده‌ها زندانی از گرسنگی مردند، با دخالت خشونت‌آمیز نیروهای انتظامی ترکیه خاتمه یافت. در حالی که اجویت سانلی در اثر پیامدهای این اعتصاب غذا دچار اختلال در سیستم مغز و اعصاب شده بود، در سال ۲۰۰۱ از زندان مرخص شد.خبرگزاری آناتولی، نیز گزارش داده است که عامل این حمله پیش از این به اتهام برنامه‌ریزی برای حمله انتحاری به پادگان نظامی و مرکز مدیریت امنیت در استانبول بازداشت شده بود.

خبرگزاری مذکور در ادامه آورد: دفتر نگهبانی در مقابل سفارتخانه آمریکا از دو بخش تشکیل شده است که مانع شیشه‌ای میان این دو بخش و نیز دستگاه اشعه در دو بخش وجود دارد و عامل این حمله در بخش اول حمله انتحاری را انجام داد که منجر به کشته شدن خودش و «مصطفی آکارسو»، از محافظان امنیتی ترکیه و زخمی شدن «دیدم تونجای»، روزنامه‌نگار شد و دو نگهبان دیگر که در بخش پشت مانع شیشه‌ای قرار داشتند، به دلیل ضد گلوله بودن مانع شیشه‌ای جان سالم به در بردند.

همچنین نخست‌وزیر ترکیه گفته است که برای تعیین هویت دقیق سوءقصدکننده باید تا تکمیل تحقیقات و آزمایش ژنتیکی منتظر ماند. در این انفجار دست‌کم دو نفر کشته و چند نفر زخمی شده‌اند.

سفارت آمریکا امسال دوبار مورد حمله قرار گرفت. یک‌بار در لیبی و بار دیگر در مصر. ۲۱ شهریور امسال تظاهرکنندگان در اعتراض به ساخت و پخش فیلم موهن علیه نبی گرامی اسلام در آمریکا به کنسولگری آمریکا در بنغازی حمله کردند. در این حمله سفیر آمریکا و سه دیپلمات کشته شدند. سه روز بعد نیز تظاهرکنندگان مصر در اعتراض به تهیه فیلم توهین‌آمیز علیه پیامبر با حمله به سفارت آمریکا در قاهره پرچم این کشور را پایین کشیدند. در این حمله یک نفر کشته و ده‌ها نفر مجروح شدند.

عکس روز

زندگی با گام های آرام به مالی باز می گردد.

عکس: GetyyImages

دور و نزدیک

خطر نسل‌کشی در مالی

● **بی بی سی:** آدام دینگ، فرستاده سازمان ملل متحد در مبارزه با نسل‌کشی از گزارش‌ها درباره حملات تلافی‌جویانه سربازان مالی ابراز نگرانی کرده است. او می‌گوید که گمان می‌رود ارتش نیروهای شبه‌نظامی تشکیل داده و آنها را مسلح کرده تا عرب‌ها و قوم توآرگ را بکشند.

استفاده واتیکان از نام «کشور فلسطین»

● **ایسنا:** رودریگو لومباردی، سخنگوی واتیکان با تاکید بر اینکه واتیکان دو روز گذشته برای نخستین بار نام «کشور فلسطین» را به‌کار برده، اعلام کرد که این اقدام نتیجه طبیعی به‌رسمیت شناخته شدن فلسطین در سازمان ملل بوده است. واتیکان روز پنجشنبه در بیانیه‌ای رسمی که در خصوص مذاکراتی میان هیاتی از واتیکان و سازمان آزادی‌بخش فلسطین در ۳۰ ژانویه در رام‌الله صادر شد، سه مرتبه نام کشور فلسطین را عنوان کرد.

تظاهرات برای دموکراسی

● **آسوشیتدپرس:** هزاران بحرینی با برگزاری تظاهراتی در پایتخت این کشور بار دیگر خواهان آغاز روند دموکراسی شدند و اعلام کردند تا زمان تحقق کامل خواسته‌هایشان به تظاهرات ادامه می‌دهند. مردم بحرین روز جمعه در اولین روز ماه فوریه با سر دادن شعارهایی از جمله «اصل اراده مردم است» تاکید کردند تا زمان اداره کشور بر اساس اصل «مردم منبع تصمیم‌گیری دولت هستند» به تظاهرات خود ادامه می‌دهند.

درگیری به کاخ ریاست جمهوری رسید

● **بی بی سی:** روز جمعه هزاران نفر با شعار «مرسی برو، برو» در محوطه بیرونی کاخ ریاست جمهوری در شمال قاهره جمع شدند. معترضان در محوطه بیرونی کاخ ریاست جمهوری مصر با پلیس درگیر شدند. پلیس ضدشورش با شلیک گاز اشک‌آور و فشار آب تلاش کرد معترضان را به عقب براند. رییس‌جمهوری مصر در بیانیه‌ای در صفحه فیس‌بوک خود هشدار داده که نیروهای امنیتی «با قاطعیت هرچه تمام‌تر» از نهادهای کشور حمایت می‌کنند و گروه‌هایی که عامل خشونت هستند «مسوولیت سیاسی این اتفاق را بر عهده خواهند داشت.»

حمله شبه‌نظامیان طالبان پاکستان

● **رویترز:** در جریان حمله شبه‌نظامیان به یک ایست بازرسی نظامی دورافتاده در شمال غرب پاکستان که شنبه رخ داد، دست‌کم ۳۱ نفر در حمله اولیه، تیراندازی‌های بعدی و اصابت راکت به یک منزل مسکونی کشته شدند. طالبان پاکستان اعلام کردند که این اقدام در واکنش به حمله هواپیماهای بدون سرنشین آمریکا که ماه گذشته در وزیرستان شمالی صورت گرفت و طی آن دو فرمانده طالبان کشته شدند، صورت گرفته است. منابع امنیتی پاکستان اعلام کردند که دست‌کم ۱۲ شبه نظامی و ۹مقام رسمی و غیرنظامی در این درگیری و حمله کشته شدند

انتقاد دیده‌بان حقوق بشر از عربستان

● **ایسنا:** «دیده‌بان حقوق بشر» در گزارش سالانه خود با انتقاد از عملکرد دولت عربستان اعلام کرد، مقامات عربستانی هزاران نفر از شهروندان این کشور را به خاطر آزادی بیان بازداشت کرده‌اند. در این گزارش آمده است: مقامات عربستانی هزاران نفر از شهروندان این کشور را به صورت مستبدانه و تنها به دلیل بیان دیدگاه‌ها و عقایدشان بازداشت و حکم زندان را برای آنها صادر می‌کنند.

کره شمالی: تلافی می‌کنیم

● **آسوشیتدپرس:** کره شمالی تهدید کرد تا آنچه را که «استانداردهای دوگانه آمریکا نسبت به اقدامات اخیر پیونگ یانگ و سئول در پرتاب موشک‌های ماهواره‌بر» خوانده، تلافی خواهد کرد. محکوم‌کردن اقدام کره‌شمالی در پرتاب موشک ماهواره‌بر در حالی صورت گرفت که کره جنوبی نیز در روزهای اخیر یک موشک ماهواره به فضا شلیک کرد.

بریده اخبار

- **آسوشیتدپرس: کره جنوبی و آمریکا در چند روز آینده در اقدامی که احتمالا هشداری به کره شمالی خواهد بود، دست به یک رزمایش دریایی مشترک خواهند زد.**
- **رویترز: چاک هاگل به رغم اینکه اخیرا جلسه شنود دشواری را در مجلس سنای آمریکا داشت اما به نظر می‌رسد که بتواند حمایت لازم را برای تصدی پست وزیر دفاع جدید آمریکا به دست آورد.**
- **ایسنا: رییس مجتمع شهرک‌نشینی «گوش عتصیون» در جنوب شهر بیت‌لحم اعلام کرد که وزارت دفاع اسراییل با ساخت ۳۴۶ واحد مسکونی جدید در کرانه باختری موافقت کرده است.**
- **بلومبرگ: نخست‌وزیر انگلیس قرار است میزبانی نشست امنیتی که هفته جاری میان افغانستان و پاکستان در خارج از لندن برگزار می‌شود، را برعهده بگیرد.**
- **راشاتودی: مبارزات انتخاباتی آمریکا بیش از هفت میلیارد دلار هزینه در بر داشت.**